

El dia 17 Julia, Maite, Carles i jo vam anar a la platja però Julia es va deixar la samarreta i tot l'equipatge al nostre poble, a València. Com que feia molt de fred vam decidir anar a la muntanya de Penyagolosa. Vam tornar a València i vam canviar l'equipatge, directes al cotxe vam arrencar, conduïa el meu pare, el Arturo, i cap a la muntanya.

Penyagolosa estava molt lluny, així que eren unes 7 hores de carretera, però quan portàvem ja 5 hores de camí el cotxe es va parar i el meu pare estava tan enfadat i tan fi que tenia la cara com un gos i de color blau. Per allà hi passaven unes noies molt baixes que es van riure d'ell i nosaltres de la cassola vam començar a tirar-les molts i molts i molts melons. A la nit ens vam adormir i a l'endemà quan vam despertar el pare ja havia arreglat el cotxe i vam tornar cap a València.

